

Arrest

nr. 88 453 van 27 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 11 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U verklaart een Russisch staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Argun. Uw problemen zijn begonnen op 20 december 2011. U was bij uw oom thuis en u hoorde op die dag een explosie om 13.30 uur. Uw oom en zijn echtgenote waren niet thuis. U herinnert zich nog het uur aangezien de mullah begon te zingen om 13.30 uur. U hoorde ook het geschot van vuurwapens en u riep de kinderen van uw oom binnen. U ging zelf naar buiten en zag een militaire wagen en militairen. U zag ook twee personen in burgerkledij die wapens vasthielden. U herkende één van de twee personen; K. Jullie trainden vier jaar geleden in dezelfde judoschool. Hij was een kennis, geen vriend. U riep tweemaal zijn naam. K. en de militairen begonnen op elkaar te schieten en de militairen vielen

het huis van uw oom binnen. K. raakte gewond en aldus uw verklaringen, kon hij ontsnappen. U werd gehandboeid, meegenomen in een militaire wagen en geblinddoekt. U werd ervan beschuldigd rebellen te helpen. U werd gebracht naar een kamer in vermoedelijk een militaire basis. Twee gemaskerde personen kwamen de kamer binnen en begonnen u te slaan. U verloor verschillende keren het bewustzijn tijdens de slagen. U werd ondervraagd over uw band met K., waar zijn verblijfplaats was en hoe u hem precies had geholpen. U legde uit dat jullie vier jaar geleden trainden in hetzelfde gebouw maar dat jullie niet bevriend waren. Ze sloegen u verder. Dezelfde vragen werden u herhaaldelijk gesteld en u werd telkens geslagen. U werd ook geslagen met een plastic fles gevuld met water en u werd geëlektrocuteerd. U kreeg oud beschimmeld brood en vuil water. Ze spuugden op het brood en dwongen u om het op te eten. U werd niet geslagen toen deze personen aten en 's nachts werd u ook enkele uren met rust gelaten. U hoorde andere personen roepen en kon niet slapen door het lawaai. De personen die u vasthielden bedreigden uw ouders en andere familieleden te vermoorden. U werd 25 à 27 dagen lang vastgehouden. Op een ochtend kreeg u medicijnen en een injectie tegen de pijn en werd u gevraagd in de bagageruimte van een wagen te gaan liggen. Er werd 20 à 30 minuten gereden. De bagageruimte van de wagen werd geopend en u zag uw vader, uw oom en de persoon die u voordien had gevraagd in de bagageruimte te gaan liggen. U ging naar huis en uw vader vertelde dat het niet veilig was in het land te blijven. Uw vader had voor uw vrijlating losgeld betaald via een kennis die bij de autoriteiten werkt. U weet niet hoeveel werd betaald. U ging niet naar het ziekenhuis aangezien u er geen tijd voor had. U pakte het hoogstnoodzakelijke in en vertrok op 18 januari 2012 vanuit Argun naar Min Vody en vervolgens reisde u in de laadruimte van een vrachtwagen richting België. U weet niet via welk land u de Europese Unie binnenkwam en u werd niet persoonlijk gecontroleerd op identiteit. U kwam in België aan op 23 januari 2012 en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

Op het gehoor legde u de volgende documenten voor; uw intern Russisch paspoort, uw rijbewijs en uw diploma management."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan "van artikel 3 EVRM, van het Vluchtelingenverdrag, van de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht".

2.2. Verzoeker gaat over tot een inhoudelijke analyse van de motieven van de bestreden beslissing en voert derhalve de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt :

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense herkomst en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Wat u betreft dient te worden vastgesteld dat uw kennis over de vervolgingsfeiten zich kenmerken door een onaannemelijk gebrek aan kennis en een gebrek aan initiatief om meer informatie te bekomen.

Zo bleek dat u niet wist welke autoriteiten u arresteerden en vervolgens opsloten. U wist alleen te vertellen dat ze "militairen" waren (CGVS, A., p. 6, 9, 12). Noch wist u te vertellen waar precies u mee naartoe werd genomen. U vermoedde dat u werd meegenomen naar een militaire basis maar had hierover geen zekerheid (CGVS, A., p. 6; vragenlijst CGVS 23.01.2012, vraag 3, punt 1). U wist ook niet op welke manier uw familie te weten was gekomen dat u opgesloten zat (CGVS, A., p. 11). Met betrekking tot uw vrijlating en het losgeld kon u evenmin concrete informatie geven.

U vertelde dat uw vader de betaling van het losgeld had geregeld via een kennis die een hooggeplaatste positie bekleedt bij de autoriteiten. U wist enkel te vertellen dat het ging om een grote som geld maar wist verder helemaal niets te vertellen over deze kennis die bij de autoriteiten werkzaam is (CGVS, A., p.10-11). Het is verder opmerkelijk dat u niets kan vertellen over het incident en uw kennis K. die aan de groondslag liggen van uw aanhouding. U weet niet hoe de aanslag verder verlopen is, u weet niet of hierover bericht is in de media, en uw weet niet wat er met K. verder gebeurd is (CGVS, A.,p. 8,9).

U had nochtans de mogelijkheden om hierover meer informatie te bekomen. Het feit dat uw vader zorgde voor de betaling van het losgeld, dat hij een cruciale rol speelde in uw vrijlating en dat u, aldus uw verklaring nog steeds in contact bent met hem (CGVS, A., p. 3, 8, 10-11) veronderstelt dat de precieze omstandigheden van de opsporing, bemiddeling, en betaling van het losgeld konden achterhaald worden. Ook de aangehaalde gebrekkige kennis aangaande uw vervolgers en de kennis van uw vader had u kunnen trachten te achterhalen. U had via de invloedrijke kennis van uw vader, en die als tussenpersoon fungeerde bij uw vrijlating, mogelijks meer informatie gekregen over de vervolgers (tot welke structuren ze behoorden), de plaats waar u vastzat, de werkelijke reden van uw vervolging (dachten ze echt dat u betrokken was bij de aanslag, was het intimidatie, was het louter financieel). Met betrekking tot K. en de aanslag verklaart u weliswaar dat u vanuit België uw vader gevraagd heeft naar het verder verop van het incident, en dat hij hierover niets wilde zeggen (CGVS, Abdulaziyev,p.8), maar dit verschoont allerm minst uw gebrek aan kennis op het moment van uw vlucht, en uw gebrek aan initiatief om op andere wijze meer te weten te komen over het incident en uw kennis die aan de oorsprong liggen van uw vervolging en vrees.

Het Commissariaat-generaal verwacht dat u over deze elementen, die de kern van uw relaas betreffen, meer informatie had moeten weten. Enerzijds omdat het de eerste keer was dat u ernstige problemen kende, en verondersteld kan worden dat u zich informeert over de omstandigheden, de redenen en de vervolgers vooraleer naar het buitenland te vluchten. Anderzijds kon u door het bekomen van deze informatie uw risico op verdere vervolging beter inschatten. De invloedrijke tussenpersoon had u hierover bovendien misschien meer informatie kunnen geven, daar waar uw vader u nu enkel vertelde dat het niet veilig was voor u, en u op die basis gevlucht bent. Ook de informatie over het verder verloop van de aanslag en het lot van de kennis K. is zeer belangrijke informatie om uw risico in te schatten.

Om uw actuele vrees in te schatten en op de hoogte te blijven van de evolutie van uw persoonlijke problemen, verwacht het Commissariaat-generaal eveneens dat u vanuit België tracht maximaal informatie te bekomen over de evrder evolutie. U wist echter zo goed als niets te vertellen over de evolutie van uw problemen na uw vertrek uit Tsjetsjenië. U weet niet of er nog naar u wordt gezocht, u heeft zich hierover niet geïnformeerd (CGVS, A., p. 11, 12).

Een dergelijk gebrek aan kennis en initiatief, zoals uiteengezet in bovenstaande paragrafen, aangaande cruciale elementen van uw asielrelaas, wijzen op een gebrek aan interesse en betrokkenheid en doen volgens het Commissariaat-generaal dan ook afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. Uw intern Russisch paspoort, uw rijbewijs en uw diploma management betreffen identiteits- en studiegegevens die niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Verzoeker kreeg de kans om, ter voorbereiding van zijn gehoor bij de verwerende partij, een vragenlijst in te vullen aangaande zijn asielrelaas en werd vervolgens op het Commissariaat-generaal gehoord met de bijstand van een tolk. Voorts werd hem gewezen op het belang van stukken ter documentatie van zijn relaas en kreeg hij de kans om alle dienstige stukken neer te leggen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van alle gegevens die hieruit zijn voortgevloeid en van de landeninformatie die zich in het administratief dossier bevindt om te komen tot een individuele beoordeling van de asielaanvraag. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is dan ook niet aangetoond.

2.5. Verzoeker verwijst vooreerst naar de situatie in Tsjetsjenië en citeert een aantal passages uit de landeninformatie die door de verwerende partij aan het administratief dossier werd toegevoegd, maar geeft daar geen verdere uitleg over. Zijn selectieve lezing van deze informatie doet op geen enkele wijze afbreuk aan de gemotiveerde en genuanceerde stelling in de bestreden beslissing dat de loutere Tsjetsjeense herkomst en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet kunnen volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en dat een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk is. Dit standpunt wordt, luidens een brief van het UNHCR, door deze organisatie bevestigd.

2.6.1. Wat de voormelde individuele beoordeling betreft, dient erop te worden gewezen dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.6.2. Verzoeker wijst er vooreerst op dat hij een post-traumatisch stresssyndroom heeft opgelopen door de folteringen die hij heeft ondergaan met als gevolg dat hij de pijnlijke herinneringen eraan zoveel mogelijk probeert te vermijden, zoals hij dat ook heeft verklaard bij de verwerende partij.

Verzoeker legt evenwel geen enkel medisch document neer dat zijn verklaring dat hij zou lijden aan PTSD voor. Bovendien zet hij op geen enkele wijze uiteen hoe, zo dit al zou kunnen worden aangenomen, deze aandoening de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Meer in het bijzonder toont verzoeker niet aan dat het feit dat hij het moeilijk zou hebben gehad om over de feiten te praten in verband kan worden gebracht met alle onwetendheden die hij etaleerde.

2.6.3. Verzoeker betoogt verder dat, omtrent de stelling dat zijn vader een kennis had via wie hij meer informatie had moeten kunnen bekomen, zijn vader deze kennis niet zo goed kende en weigerde verzoeker meer informatie te verstrekken.

Met deze eenvoudige beweringen weerlegt verzoeker op geen enkele wijze de talloze bevindingen van de verwerende partij en diens conclusie dat het asielrelaas niet geloofwaardig is ingevolge een onaannemelijk gebrek aan kennis en een gebrek aan initiatief om meer informatie te bekomen. Dat verzoekers vader weigerde om hem meer informatie te verstrekken, is ongeloofwaardig: van de vader van een asielzoeker kan immers worden verwacht dat die, nadat daarop werd aangedrongen door die asielzoeker, alle mogelijke informatie zou verstrekken teneinde het welslagen van een procedure tot het bekomen van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus van zijn zoon die is moeten vluchten omwille van een vermeende vrees voor vervolging, niet in het gedrang te brengen.

2.6.4. Verzoeker benadrukt dat hij Tsjetsjenië verlaten heeft op de dag dat hij werd vrijgelaten en dus in tussentijd onmogelijk verdere informatie kon inzamelen. Hierbij, zo stelt hij, dient ook rekening te worden gehouden met zijn psychische toestand.

Eenzijds weze herhaald dat van verzoekers psychische toestand geen bewijsstukken voorliggen. Voorts stelt verzoeker zijn land van herkomst te hebben verlaten op 18 januari 2012, heeft hij op 23 januari 2012 een asielaanvraag ingediend en werd hij door de verwerende partij gehoord op 28 februari 2012. Gelet op het feit dat hij sedert zijn aankomst in België nog contact had met zijn vader en gelet op het feit dat verzoeker niet aantoonde dat niet meer informatie had kunnen worden ingewonnen via diens invloedrijke kennis, kon van hem worden verwacht dat hij ernstige en niet aflatende inspanningen zou hebben geleverd om alsnog meer informatie te bekomen. Verzoeker toont niet aan dat hij daartoe alles in het werk heeft gesteld. De onwetendheden, zowel wat betreft de feiten waarvan verzoeker stelt het slachtoffer te zijn geweest als wat betreft de evolutie van zijn problemen na zijn vertrek uit Tsjetsjenië, zijn inderdaad onaannemelijk en worden niet verklaard.

2.7. Niettegenstaande het gegeven dat artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552), stelt de Raad vast dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeker brengt geen andere gegevens aan om het vermeende risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing aan te tonen dan deze die zijn asielrelaas constitueren. Aangezien dat asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden, kan hij er zich niet langer op beroepen om het ingeroepen risico aannemelijk te maken.

2.8. Wat betreft verzoekers vraag om toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet en het feit dat hij uit één passage uit de door de verwerende partij gehanteerde landeninformatie afleidt dat diens stelling dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen niet klopt met deze landeninformatie, moet worden gesteld wat volgt :

Uit de Subject Related Briefing "*Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië*" van 20 juni 2011, document dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat een zeer genuanceerd standpunt werd ingenomen door CEDOCA, de documentatiedienst van de verwerende partij, en dit op basis van talrijke objectieve informatie die onder meer afkomstig is van het UNHCR en andere mensenrechtenorganisaties. Het volstaat derhalve geenszins te verwijzen naar slechts één passage uit dit document om de gemotiveerde conclusie in de bestreden beslissing dat, ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie er actueel niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, te ondermijnen. In zoverre verzoeker nog verwijst naar het feit dat hij gelieerd wordt met de rebellenbeweging en daardoor een risico loopt op problemen met de

autoriteiten, moet andermaal worden verwezen naar de terecht vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. De desbetreffende motivering blijft dan ook onverminderd overeind.

2.9. De Raad is van oordeel, gelet op hetgeen voorafgaat, dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS